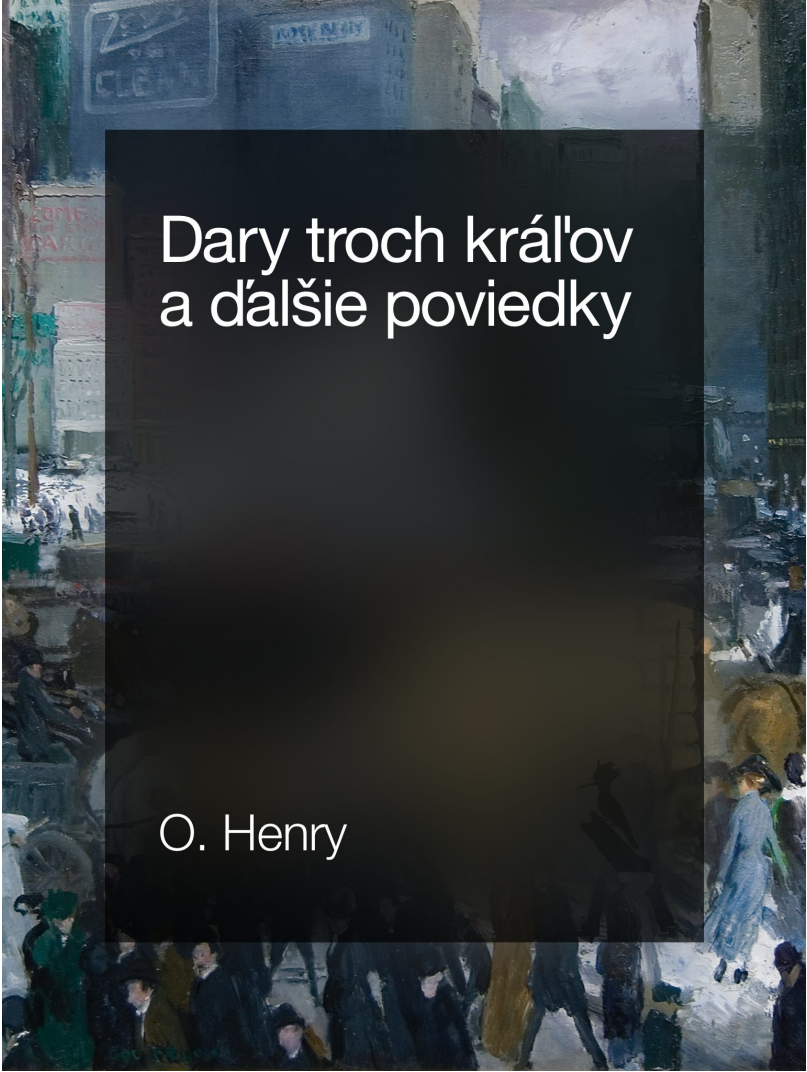

The background is a detailed impressionistic painting of a busy city street scene, likely from the late 19th or early 20th century. It shows numerous figures in period clothing, horse-drawn carriages, and buildings. A dark, semi-transparent rectangular overlay covers the center of the image, providing a space for the title and author's name. In the upper left corner of the painting, there is a small, light-colored rectangular sign with the word "CLEAN" and a checkmark. Another smaller, less legible sign is visible above it.

Dary troch kráľov a ďalšie poviedky

O. Henry

The background is a detailed impressionistic painting of a busy city street, likely New York City, with figures in period clothing and buildings in the background. A large, dark, semi-transparent rectangular box is centered over the painting, serving as a backdrop for the title and author's name.

Dary troch kráľov a ďalšie poviedky

O. Henry

O. Henry

Dary troch kráľov a ďalšie poviedky

Preklad a úprava: Igor Čonka

Autorské práva

Poviedky napísal O. Henry, MCMII; Preložil a upravil: © Igor Čonka, MMXIII; Obálka: © [Druska Books](#), MMXIV; Obrázok na obálku: (Public Domain)[George Bellows](#), MCMXI; Vydavateľ elektronickej knihy: © [Druska Books](#), MMXIV. Dielo prešlo jazykovou úpravou.

Všetky práva vyhradené. Nijaká časť tejto knihy nesmie byť reprodukováná, uchovávaná v rešeršných systémoch alebo prenášaná akýmkoľvek spôsobom vrátane elektronického, mechanického, fotografického či iného záznamu bez predchádzajúceho písomného súhlasu autora, respektíve vydavateľa.

ISBN: 978-80-89646-49-4

O.Henry

Vlastným menom William Sydney Porter (11.9. 1862 – 5.6. 1910) bol Americkým autorom, ktorý je známy svojimi poviedkami, ktoré v sebe spájajú realitu života bežných ľudí, iróniu a v mnohých prípadoch prekvapujúci záver. Porter bol pôvodným povoláním lekárnikom, neskôr pracoval v banke. Počas tohto obdobia ho obvinili zo sprenevery. Pred uväznením unikol do Hondurasu, ale neskôr sa vracia späť do USA a je odsúdený na päť rokov väzenia. Po viac ako troch rokoch je za dobré správanie prepustený na slobodu. Už z väzenia publikuje niekoľko krátkych textov, ale skutočný úspech ho očakáva až po príchode do New Yorku v roku 1902. Tu publikuje pre viacero periodík a jeho svojský štýl písania mu prinesie slávu. Namáhavý život a problémy s alkoholom spôsobia, že v roku 1910 umiera na cirhózu pečene. Na jeho počesť od roku 1919 udeľuje americká asociácia autorov cenu O.Henryho za najlepšie poviedky.

Po dvadsiatich rokoch.

Policajt na pochôdzke sa dôstojne prechádzal po ulici. Bol prirodzene dôstojný a nehral to. Ved' okolostojacich bolo iba niekoľko. Bolo sotva desať hodín večer, ale ostré nápory vetra s nádychom dažďa dôkladne vyľudnili ulice. Ako išiel kontroloval dvere a profesionálne otáčal obuškom. Z času na čas sa otočil, aby upriamil svoj pohľad na okoloidúcich. Tento policajt bol hrdým ochrancom poriadku, ktorý bdie do skorého rána.

Tu a tam by ste mohli vidieť svetlá cigár, ktoré svietili z nočných barov, ale väčšina dverí, ktoré kontroloval patrila obchodom, ktoré boli už dávno zatvorené.

Na polceste okolo jedného z podnikov policajt zrazu spomalil. V bráne tmavého železiarstva sa opieral muž, ktorý v ústach žmolil cigaru.

Keď sa policajt priblížil neznámy sa k nemu rýchlo prihovril

"To je v poriadku pane", povedal aby ho ubezpečil. "Iba čakám na priateľa. Máme tu schôdzku, ktorú tu máme dohodnutú už dvadsať rokov. Znie to dosť hlúpo až takmer smiešne. Nezdá sa vám? Ak vás to zaujíma, rád vám to

vysvetlím, aby bolo všetko jasné. Predtým tu bola reštaurácia. Presne tu na mieste toho obchodu. Volala sa u Veľkého Joe Bradyho.

"Zavreli ju pred piatimi rokmi." povedal policajt.

Muž vo dverách šktol zápalkou a zapálil si cigaretu.

Svetlo ukázalo bledú tvár s hranatou sánkou a živými očami. Nad obočím mal bielu jazvu. Na viazanke mal podivnú ihlicu s diamandom.

"Presne pred dvadsiatimi rokmi sme presne tu na tomto mieste večerali s Jimmym Wellsom, mojim najlepším kamarátom a najskvelejším chlapíkom na svete. Obidvaja sme spolu vyrastali v New Yorku boli sme ako bratia ja som mal osemnásť a Jimmy dvadsať.

Na druhý deň ráno som odchádzal na západ, aby som tam začal podnikať. Nikto by Jimmyho nedostal z New Yorku; bol presvedčený o tom, že iba tu je jeho miesto. Tak sme sa dohodli, že sa tu o dvadsať rokov stretneme.

Presne po dvadsiatich rokoch. V ten istý deň a v tú istú hodinu a na tomto istom mieste, nech sa deje čo sa deje, nezáleží na tom, z akej diaľky by sme museli prísť.

Bolo nám jasné, že o dvadsať rokov už budeme mať vo svojich životoch jasno budeme mať zabehnutý život, nech už je akýkoľvek.

"To znie zaujímavo," povedal policajt. "Zdá sa mi to dosť dlhý čas medzi dvomi stretnutiami. Od vášho posledného stretnutia ste spolu neboli v kontakte?"

"No, niekoľko krát sme si napísali," povedal ten druhý. "Ale po roku či dvoch sme stratili kontakt. Viete, na západe to bolo dosť divoké a musel som sa obracať. Ale som si istý,

že ak Jimmy ešte žije, tak sa tu zjaví. On bol ten najlepší a najzásadovejší chlapík na svete. Nikdy by na to nezabudol. Cestoval som tisíc míľ, aby som stál tu pri týchto dverách a stálo to za to, ak tu strentem Jimmyho.

Čakajúci muž vytiahol drahé hodinky zdobené malými diamantmi.

"O tri desať," oznámil "Bolo to presne o desiatej keď sme sa rozišli."

"Na západe sa vám darilo?" spýtal sa policajt.

"To si píšete. Dúfam, že Jimmymu sa darilo aspoň z polovice tak dobre ako mne.

On bol taký poctivec, ale napriek tomu, bol skvelý kamarát a dobrý vtipkár. Mal som čo robiť, aby som ho dobehol. New York človeka rozmazná ale západ človeka zocelí."

Policajt niekoľkokrát otočil obuškom a urobil niekoľko krokov.

"Musím už ísť, ale dúfam, že váš priateľ dorazí načas. Budete ho tu čakať celú noc?"

"Mysím že nie!" povedal ten druhý. "Budem ho čakať ešte pol hodinku, ani o minútu viac. Ak Jimmy žije, tak príde načas. Prajem pekný večer, pane."

"Dobrá noc, pane," povedal policajt, keď pokračoval vo svojej pochôdzke a ďalej kontroloval či sa v obchodoch nič nedeje. Z mrholenia sa stal studený dážď a vietor zosilnel.

Tých málo okoloidúcich, ktorí sa potichu ponáhľali, si vytiahli golieri a ruky si zasunuli ešte hlbšie do vrecák.

Vo dverách železiarstva si čakajúci muž, ktorý precestoval tisíc míľ len preto, aby dodržal dohodu starú dvadsať rokov, uvedomil absurditu celej situácie, v ktorej sa nachádzal.

A tak tam stál, fajčil cigaru a čakal.

Asi po dvadsiatich minútach čakania k nemu pristúpil vysoký muž v dlhom kabáte, s vysokým golierom, ktorý mu siahla až po uši..

Postavil sa priamo k čakajúcemu.

"To si ty Bob?" s pochybnosťami sa spýtal.

"Si to ty, Jimmy Wells?" skríkol muž pri dverách.

"Na môj dušu" zavolať a chytil obidve mužove ruky do svojej. "Si to ty Bob, to je jasné. Bol som si istý že ťa tu nájem. To mi hovor! ...dvadsať rokov je dlhý čas. Vidiš, starý podnik je preč. Bob, želám si aby to vydržalo dlhšie a mohli by sme si dať ešte jednu večeru. Ako sa ti darilo na Západe starký?"

"Chlape; dal mi všetko po čom som túžil. Ale ty si sa riadne zmenil Jimmy. nespomínam si, že by si bol odo mňa o toľko vyšší."

"Po dvadsiatke som ešte trochu narástol."

"A čo ty a New York, Jimmy? Ako sa ti darí?"

"Ujde to... Mám dobrú pozíciu v jednej mestskej časti. Počúvaj Bob; pôjdeme do jedného podniku, ktorý dobre poznám a tam sa môžeme porozprávať o starých časoch."

Dvaja muži sa vydali po ulici.

Muž zo západu, ktorého ego bolo posilnené jeho úspechmi, začal rozprávať o tom, ako napredovala jeho kariéra.

Druhý, stále zababušený vo svojom kabáte, ho so záujmom počúval.

Na rohu bola lekáreň, osvetlená krásnymi žiarovkami.

Keď prišli do tohto svetla, obidvaja sa k sebe zároveň obrátili a pozreli sa jeden druhému do tváre.

Muž so západu náhle zastal.

"Ti nie si Jimmy Wells," vyhrklo z neho. "Dvadsať rokov je dlhý čas, ale nie dosť dlhý na to, aby sa niekomu z rovného nosa stal rozčapený."

"Ale niekedy sa za dvadsať rokov zmení dobrý človek na zlého. povedal vysoký muž.

"Už desať minút si zatknutý, 'Fešák' Bob. Naši chlapci v Chicagu sú presvedčení, že sa presúvaš do našich končín a dostali sme správu, že sa s tebou chcú porozprávať.

Pôjdeš pokojne, však? To je rozumné.

Ale predým ako pôjdeme na policajnú stanicu je tu čosi, čo som ti mal odovzdať. Je to lístok

od pochôdzkára Wellsa. Môžeš si to prečítať tu pri výklade."

Muž so západu roztvoril malý kúsok papiera, ktorý mu odovzdal policajt. Spočiatku mal pevnú ruku, ale keď to dočítal, bolo vidieť ako sa mu chveje.

Na papieriku bola krátka správa.

Bob: Bol som na dohodnutom mieste v dohodnutom čase. Keď si škrtol zápalkou, aby si si zapálil cigaru videl som tvár muža, ktorého hľadajú v Chicagu. Sám som to nedkázal a tak som išiel a zavolať som policajta v civile, ktorý to urobil namiesto mňa. JIMMY.